

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vsa leta 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor manjša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljanja naročnine se ne osira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petiti-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna Tiskarna“ telefon št. 85.

Podtikanja.

Z Dolenjskega, 5. februarja.

Skupnega kluba južnoslovenskih poslancev torej ne bo. Dr. Šusteršič ga nikakor ni hotel in ga je prepričal. Njegovi razlogi za to so pa bili resnično klasični. Trdil je, da katoliško-narodnim poslancem je nemogoče sedeti s kranjskimi liberalci v jednem klubu. Ta razlog za razdvojitve slovenskih in hrvatskih poslancev je res imeniten in velike pomembnosti. G. Vencajz je pa še dodal drugi razlog, namreč, da je nepremostljiv gospodarski razpor med odločno agrarnim stremljenjem katoliško-narodnih poslancev, in proti agrarnim postopkom liberalne kranjske stranke.

Res vredno je, da si te čudne razloge, po katerih se sodelovanje naših katoliško-narodnih s poslanci narodne stranke na narodni podlagi nemogoče zdi, malo natančneje ogledamo. Prvič torej katoliškemu narodnjaku liberalizem tako smrdi, da z liberalnim narodnim človekom niti sedeti skupaj ne more.

To je odločna, pa tudi razložna beseda. Liberalizem in oziroma liberalne pridobitve so torej našim katoliškim narodnjakom gnjusoba! Kaj torej? Po njih miselnosti moramo Slovenci nazaj v stare čase absolutizma, nazaj v tiste čase, ko je bil cesar še absolutni vladar brez ustave in ljudskega zastopa; ko je bil naš kmet tlačan grajščaku, škofu in župniku, in natančno odrajal tej gospodi desetino; v tiste srečne čase, ko je bilo vse šolstvo in tudi ljudska šola v duhovskih rokah, ter se je v teh šolah tako pridno pomemčevalo, da je slovenski otrok že v drugem razredu ljudske šole moral, „wegen krainerisch sprechen“ penitenco pisati. Kako je vendar škoda, da je nesrečni liberalizem tem srečnim razmeram naredil konec, da je strl absolutizem, oprostil kmeta in pomogel šolstvu vsaj nekoliko tekmovali z drugimi naprednimi deželami.

Le nečemu se mora človek čuditi, namreč temu, da se naši narodni katoličani tako

pridno poslužujejo liberalnih pridobitev, ki jim drugače tako strašno smrde. Saj vidimo, kako ognjevito delajo ob volitvah za državne, deželne in občinske zastope. Kako pridno snujejo družbe in društva, napravljajo shode, snujejo konsume in delajo celo za svoje posebne učne zavode, in sicer vse to na podlagi naših, od liberalizma pridobljenih postav. Ali niso tukaj njih besede popolnoma v nasprotju z njih dejanjem? Kar našemu nevednemu ljudstvu tako črno opisujejo in grajajo, to oni sami prav pridno delajo. Ali bi se ne smelo to imenovati prava sleparija? Prav za prav je pa njih pravi, pa prikriti namen, z nahujskano, nevedno kmetško in delavsko maso s pomočjo liberalnih pridobitev ubiti liberalizem in prijadirati nazaj v temo in nevednost srednjega veka, v katerem se je klerikalni gospodi tako dobro godilo.

Izvrsten je tudi drugi, od g. Vencajza povdarjeni razlog o nepremostljivem razporu med agrarnim stremljenjem narodnih katoličanov, in proti agrarnim postopkom kranjskih liberalcev. G. Vencajz pač misli, da ima samo svoje nevedne hribovske kmetške volilce pred seboj, da si upa tako debelo neresnico izreči. Kdor pa zgodovino našega javnega delovanja na Kranjskem pozna, ta dobro ve, da je kranjska narodna stranka od svojega prvega nastopa naprej vedno največ storila za kmeta. Naj bere g. Vencajz le razprave kranjskega deželnega zbora. Ali ni bila narodna stranka tista, ki se je najbolj potegovala, da se je znižal zemljiški davek, konvertiral deželni dolg od 5% na 4%, deželne zadolžnice, upeljal davek na žganje ter je bilo vsled tega mogoče deželno naklado znižati za več let od 40% na 28%? Koliko je storila narodna stranka za uravnavo hudournikov, za napravo cest in železnic, novih šol, za podporo kmetijstvu v vseh strokah, za povzdigo dobredelnih zavodov, ki služijo v prvi vrsti kmetškemu ljudstvu itd.! Pa še celo pri tistih rečeh, ki si jih zdaj katoliški narodnjaki laste za svojo iznajdbo, je bila na-

rodna stranka prva pri delu in njih vzdrževanju. Ali niso prve posojilnice po deželi in mnoge hranilnice po mestih nje delo, med tem, ko je katoliška narodna stranka le zavirala, kar je najočitnejše pokazala pri mestni hranilnici ljubljanski. Ali se je narodna stranka kdaj upirala konsumom tam, kjer so res na pravem mestu in koristni? Nasprotovala jim je le, kjer jih ni bilo treba, in jih je klerikalna stranka snovala le iz sebičnih, političnih namenov. Vzemimo še našo vzorno kmetijsko družbo, katero so klerikalci hoteli izpodkopati zgolj iz svojih sebičnih namenov.

Torej je popolnoma neresnično, da bi bila narodna stranka kdaj nasprotna kmetu in njegovim koristim; pač pa mora vsak našo zgodovino poznajoči človek potrditi, da je ta stranka zmiraj bolj skrbela za kmeta kakor njegovi novi katoliško-narodni prijatelji, ki gore zanj šele od tedaj, kar se nadejajo izrabiti njegovo volilno pravico za to, da pridejo do nadvlade na Kranjskem.

Ako se torej ti Šusteršičevi in Vencajzovi razlogi po resnici pretehtajo, kakoršni so, bi se pač nadejali, da izvenkranjskih slovenskih in hrvatskih državnih poslancev ne ujameta za svoj centrum-klub, ki za slovenstvo ne more biti od koristi, ki je le brezmiseln posnema katoliških Nemcev v Reichu, katerih razmere so od naših popolnoma različne. Tam so katoliki proti protestantom, pri nas pa hočejo biti katoliki proti katolikom.

Nadejati se je torej, da tudi tisti izvenkranjski poslanci, ki so vstopili v „centrum“, spoznajo, da je dr. Šusteršičev puritanizem le gola intriga, s katero je prepričal ustanovitev skupnega kluba, pa le sebe in svojo stranko pred vsem svetom nesmrtno blamiral.

V Ljubljani, 7. februarja.

Kdo bo predsednik?

Dr. Fuchs, dr. Kathrein in grof Vetter so glavni kandidatje za predsedniški stol državnega zbora. Proti Fuchsu je levica,

dr. Kathrein pa baje volitve sploh ne sprejme. Volitev se vrši že jutri, a morda ne pride do nobenega rezultata. Nemška narodna stranka zahteva mesto prvega podpredsednika, katerega je imela že doslej. Desničarske stranke bodo glasovale za bivše predsedstvo. Vsekakor vlada v zbornici velik kaos že pri konstituiranju, kar nikakor ni ugoden omen za delavnost parlamenta.

Konec monarhije?

„Budap. Hirl.“ primerja našo državo s palačo, ki je zunaj krasna in sijajna, znotraj pa pirava, piskava, preotljena in porušena. Treba le majhnega potresa, in palača se sesuje. Naša država pa je slična tudi nadušljivemu človeku, ki je zvečer še veselo pil in pel, a drugo jutro ga najdejo v postelji zadušenega. Trebalo je le malo vlažnega vremena, in zadušil se je. Naša monarhija ima 40 milijonov duš, a med temi sta komaj dva milijona, ki se čutita zares avstrijska. Pojem avstrijstva živi le še v vojski in v diplomaciji. Ono, kar še funkcionira v telesu Avstrije, se vrši le še s pomočjo injekcije ter inhalacije. „Pokazujejo se silni valovi panslavizma in pangermanizma, ki od povsod prepravljajo veliko monarhijo. Monarhija nima politike, da ubrani svojo bodočnost, niti na Dunaju niti v Pešti. V temnih, skritih delih monarhije se skrivajo zlovesči proroči njene prihodnosti.“ Tako „B. H.“

Srbsko časopisje.

Nekaj časa sem pisalo srbsko časopisje jako sovražno proti naši državi in proti našemu poslaniku v Belemgradu. Sedaj pa je uradni srbski list izrekel tem listom grajo, ker žalijo gostoljubje in greše proti prijateljskemu (?) razmerju obeh držav. Ako se bodo napadi ponavljali, bo vlada upotrebila zakonita sredstva proti njim. Ta ukor je došel v zadnjem času, kajti ti napadi niso bili več dostojni, in zato neznosni. Seveda ni pozabiti, kaj vse so pisali avstro-ogrski židovski, Milanu prijazni listi o Srbiji in o kraljevski dvojici. Srbski narodni listi vidijo v Avstro-Ogrski le nemško madjarsko

LISTEK.

Zimska romanca.

Spisal † Dragotin Kette.
(Konec.)

Kakor me je zagledal, nasmehnil se je in zamežiknil z očmi, ona pa me je začudeno pogledala.

Jaz sem kar ostrmel. Kaj imata ta? sem se vpraševal, a čul sem, kako mi srce glasno tolče. Ali je zato slikal tako slabo njeno stanje, ali je zato govoril o Ševčenku, ali se je zato tako burno poslovil od mene, ker je njegova — ljubica?... V meni so hoteli zavreti možgani. Nič nisem vedel, kaj bi storil. Ali naj odidem? Potem vesta, da sem radi njiju zapustil dvorano. Potem bi ona mislila, da jo res tako strastno ljubim, kakor jo žalibog v resnici. Ne, tega ne sme misliti. Ostanem, da, še več, plešem z drugo, strastno, burno, da boče videla, kako malo mi je meni za njo. Da, to storim...

In ko je začel ples, grem se poklonit lepi črnolaski, poleg okna sedeči in jo poprosim za partijo. Pogledala me je hvaležno s svojimi črnimi očmi in se spustila v moje naročje...

In plesal sem z njo burno, strastno. Devojka se je vsa razžarela, in ogenj je plapolal iz njenega lica, a dih njene sape

me je grel po licu. Ali nisem čutil toliko njenega ognja in diha kot notranje strasti, jeze in žalosti, ki so ruvale na dnu moje duše...

Plesal sem prvič, plesal drugič, vedno z njo. Pač sem videl parkrat sedeti ubogo Mimi brez plesalca, videl tudi, kako je tu pa tam očitajočih očij pogledala na me, ali to je le še bolj razvnelo v meni ogenj maščevanja. In plesal sem z devojko tretjič, plesal četrtič.

„Zakaj ne maraš iti z njo plesati?“ vprašal me je Radivoj, približavši se mi po četrtem plesu. „Govorila sva o tebi. Dejala je, da si lep dečko, da te... No, prijatelj, kam hitiš, slišiš, Mimi je rekla, da bi rada s teboj plesala...“

No, jaz ga še poslušati nisem hotel, ampak hitel zopet v naročje svoje plesalke. Videl sem, kako je Mimi Radovan nekaj na uho zašepetala, videl, da je ona obledela, pa jaz sem bil takrat že tako zmešan, da nisem niti iskal pravega vzroka tega pojasa.

Jezen sem bil na Radovana, jezen na Mimi, jezen sam na se. Kaj sem se neki nocoj privlekel na plesišče, sem dejal sam pri sebi, da bom videl, kako se drugi vsi srečni zabavajo, a jaz dolgočasim samo, ampak tudi sam sebe izjedam?

„Četvorka!“ zaklicala je čez nekaj časa nekdo izmed plesalcev.

Pari so se zvrstili v dve dolgi vrsti.

Jaz sem leseno korakal s svojo plesalko na konec vrste. In koga, kaj si mislite, sem dobil za nasprotni par? Mimi in Radovana. Nič mi ni hotel biti po volji ta slučaj, ali škandala pa tudi nisem hotel delati in ostal sem.

Predstavili smo se drug drugemu in, ko je zadonel klavir, jeli plesati.

Pač je igral drugim parom na ustnih smeh, a iz očij koketnih devojk je zrla veselost in hudomušnost. Njih telesa so drhtela od blaženstva, usta so šepetala ljubeznive brezumnosti. Jaz pa sem plesal leseno, obligatno, kakor da bi bil brez krvi in življenja. Ko sva prišla pri prvem šen angleju z Mimi skupaj, govorila nisva ni besedice. Ona je bila pač še razžaljena, ker sem preje Radovanu ponudbo odbil, sicer pa je pričakovala opravičbe od moje strani; no, meni pa ni hotela beseda od jezika, in držal sem se kot pust na pratiki.

Pri drugem sestanku ravno tako. Če bi menih in nuna skupaj plesala, bi se morda bolj neprisiljeno drug proti drugemu vedla, nego sva se midva. Hotel sem sicer izblebetati par vsakdanjih fraz, pa niti teh mi ni prišla nobena v mojo neumno bučo.

Devojka se je sprva na lahko smehljala, ko pa je videla mojo puščobo, postala je še sama resna, da, skoraj žalostna.

In tako je bilo tudi pri naslednjih šenanglejih. Ko pa prideva pri „poule“ z Radovanom skupaj, vpraša me on:

„No, kako ti kaj ugaja moja sestričina?“

„Tvoja sestričina?“

On se je nasmehal, ker me je razumel.

„Prijatelj,“ dejal je, „kaj si pa mislil?“

Jaz sem ves zarudel, ker svoje ljubosumnosti ne bi rad na dan vlačil in sem molčal, a od mojega srca se je odvalil težek kamen.

In ko sem prišel zopet k devojki, prijel sem jo ves vesel za pas in zaplesal z njo, da se je nama kar v glavi vrtilo. Zdaj sem se šele upal pogledati v njen ljubeznivi obrazek, v njene modre oči, in upijanil sem se. Jezik se mi je razvezal in nogi oživeli. Plesaje in blebetaje sem se sedaj odškodil za ves večer.

Ona je bila sprva malo osupnjena, ker me ni razumela.

„Gospod,“ je dejala, „kako je to, da ste hkrati tako veseli postali?“

„Ah, gospica, ko bi smel povedati!“

„Smete...“

„Povem, povem, gospica,“ sem rekel in ji zašepetal na uho. Mimi je zarudela in se še bolj stianila k meni.

Eh, pa kaj bi Vam to dalje pravil; kdor ne ve, kaj se je potem zgodilo, naj gre in poskusi sam. „Exempla trahunt!“ dejal je pripovedovalec smeje in povzdignil kozarec.

Kupice so zažvenketale, a družba je zaklicala: „Bog Vas živi!“

državo, v kateri je slovanstvo zaničevano in tlačeno. Potem seveda se tistim napadom ni čuditi.

Vojna v Južni Afriki.

Skoraj 3000 Burov je pod vodstvom polkovnika Blaka na portugalsko ozemlje vdrlo, kjer nameravajo angleška živila in streljivo konfiscirati ter eventualno osvoboditi tjetnike. S tem so provzročili Buri velikansko razburjenost. Portugalska vlada je prosila angleške pomoči, da se prepodé Buri preko meje. Angleško ladijstvo v južno-afričanskih vodah je bilo brzojavno pozvano, naj pride nemudoma v Lourenzo Marquez, ter da naj angleške čete čim najhitreje proderó do portugalske meje. Portugali so poskrili vse streljivo, katero so jim bili izročili v Koma ipoort pribegli Buri. Nervoznost je torej velikanska. Buri dajo Angležem na vseh koncih in krajih mnogo posla in velike skrbi. V Kaplandiji, v Transvaalu, Oranju, Natalu in na portugalskem ozemlju. Čudno ni, da Kitchener že več ne ve, kje mu stoji glava. Iz Vryburga poročajo, da je 2. t. m. zjutraj 200 Burov napadlo ne le mnogo farm v okolici, nego tudi vojaško skladišče v mestu. Garnizija jih je z dvema topoma preganjala, toda Buri so se umaknili šele popoldne. Pri Modderfonteinu so Buri porazili pomočno kolono, ki je prihitela na pomoč garniziji Modderfonteina ter njeli vso garnizijo, 7 častnikov, 220 mož in jeden top. O uspehih kombinirane operacije Kitchenerja proti Burom v Transvaalu pa ni nikakih vestij.

Slov. trgovsko društvo „Merkur“.

Uresničila se je misel, osnovati samostojno strokovno društvo slovenskih trgovskih nastavlencev. Za sijajno uspelim ustanovnim shodom, ki se je vršil dne 25. novembra 1900, sklical je za slovenskega „Merkurja“ neumorno delujoči pripravljalni odbor I. redni občni zbor na nedeljo dne 3. t. m. Udeležba je bila navzlic mnogobrojnim predpusnim zabavam še precejšnja, vendar je bilo pričakovati večjega poseta samostojnih slovenskih trgovcev.

Občni zbor je počastil z udeležbo predsednik trg. in obrt. zbornice itd. gosp. J. Kušar, kakor tudi več odličnjakov slovenske inteligence. Tudi je bilo navzočih več zunanjih članov, mej katerimi omenimo le gg. J. Pfeiferja in J. Ranta, katera sta zastopala gorenjski trgovski naraščaj.

Predsednik tačasnega odbora, gospod Ferdo Kersnik, je otvoril zborovanje s primernim pozdravom na predsednika trg. zbornice, kakor tudi na vse navzoče osobito pa gorenjska zastopnika trg. nastavlencev. V svojem jednatem govoru je povdarjal pomen novega društva, katero bode skrbelo za strokovni in duševni napredek svojih članov; naglašujoč, da potrebuje naše trgovstvo izobraženih močij. Omenil je sklep trg. in obrt. zbornice o ustanovitvi akademije, katerega naj vsak nastavljavec z veseljem pozdravlja. Velike koristi bode novo društvo z lastnim posredovanjem služb svojim članom. Govornik je navduševal navzoče k delovanju in pristopu k temu prekornemu društvu, čigar naloga bode le varovati splošne interese trg. nastavlencev. Svoj govor je končal z iskrenimi besedami rekoč: „Delajte, delajte in zopet delajte“. (Burno odobravanje in živio-klici).

Gosp. Pfeifer se na to zahvaljuje za pozdrav, povdarjaje, da vlada veliko zanimanje in navdušenost za novo društvo po deželi, osobito pa na Gorenjskem.

O I. točki dnevnega reda je poročal t. č. tajnik g. Železnikar, razloživši, pomenljivost delovanja tačasnega odbora do današnjega dne. Odbor preskrbel je lepe društvene prostore v „Narodnem domu“ za nizko ceno. Nadalje poroča, da se je oglasilo 28 trg. nastavlencev iz Kranja, za kar gre zahvala g. J. Pfeiferju, katere-mu zaori krepki „Živio“. Iz poročila posnamemo, da se je dosedaj prijavilo 240 članov iz slovenskih pokrajin; nadalje javlja tajnik, da je dež. vlada pravila potrdila. Tačasni odbor je tudi v imenu društva častital trg. in obrt. zbornici k 50 letnici njenega obstanka ter pozdravil predlog, glede ustanovitve slovenske trgovske akademije o katerem je temeljito poročal g. dr. Murnik. (Gosp. dr. Murniku zadoni burno odobravanje). Poročevalec je tudi omenjal, da v kratkem razjasni temno

trg. obnebeje novo društveno glasilo „Slov. trgovski vestnik“, kateri kmalu izide; konečno je klical novemu društvu „rasti, cveti in rasovitaj se“. (Poročilo je bilo splošno odobreno).

Gosp. dr. Kušar izražal je v svojem laškavem govoru zabvalo pripravljalnemu odboru.

Na predlog g. Rohrmanna so bili izvoljeni z vzklikom predsednikom: cesarski svetnik J. Murnik, podpredsednikom: g. Ferdo Kersnik in predsednikom društvene razsodišča: g. dr. Karol Triller.

Z glasovnicami pa so bili izvoljeni v odbor izmed trg. nastavlencev: gg. A. Jagodič, F. Anderwald, J. Babnik, J. Derčar, J. Kessler, J. Kostevc, P. Magdič, F. Mulaček, A. Železnik. Trgovci: gg. J. Jabačin, V. Rohrmann, J. Lavrenčič, A. Lilleg, L. Schwentner; podporni člani: gg. dr. J. Kušar, dr. V. Murnik, H. Lintner; pregledovalca računov: gg. A. Gerkman in J. Rihar.

Pri slučajnostih se oglašuje k besedi g. Železnikar, kateri pojasnjuje potrebo novega društva in žalostni položaj trg. nastavlencev v obče, ter povdarja važnost ustanovitve slov. trg. akademije za slov. trgovstvo, nadejaje se, da se tudi trg. nastavlencem uresniči pregovor „Per aspera ad astra“! (Govoru sledi živahno odobravanje).

Z jako krepkimi besedami je povdarjal g. dr. Kušar pomen novega društva, kakor tudi ustanovitev trg. akademije za napredek slov. trgovstva, ter predlaga povodom I. rednega občnega zbora sledečo resolucijo:

„Slavni občni zbor skleni:“

„I. redni občni zbor slov. trg. društva „Merkur“ v Ljubljani pozdravlja z odkrito radostjo sklep sl. trg. in obrt. zbornice za Kranjsko, s katerim se je zjamčila ustanovitev slov. trg. akademije v Ljubljani in to v zavesti, da bode ustanovitev take akademije v največjo vspodbudo trgovstva slovenskega in največjega pomena za njegov naraščaj. Ob jednem se naroča da društveni odbor predstoječi sklep da na znanje sl. trg. in obrt. zbornici, zagotavljač slednjo, da bode slov. trg. društvo čim najbolj moralno in dejansko podpiralo tozadevno stremenje in delovanje sl. trg. in obrt. zbornice.“

Resolucija je bila ednoglasno sprejeta. (Govorniku sledi vsestransko odobravanje).

Gosp. J. Zupan je stavil predlog, da se v trajen spomin osnovanega strokovnega trg. društva pripravljalni odbor pusti slikati in v pripomoček ustanovitve slov. trg. akademije predlaga nabiranje prostovoljnih prispevkov, na kar je g. L. Jeran nabral 86 kron.

Živahno pozdravljeni g. dr. V. Murnik je v daljšem, jako finem govoru razmotrival žalostni položaj Slovencev v obče, ter grajal lenobo, katero pasemo Slovenci po livadah narodne gujilobe; konečno je povdarjal da potrebuje novi trg. „apar“ duševnih delavcev in oboževal one, ki nam radi prenapornega narodnega delovanja prezgodaj za vedno usahnejo. Vabil je vse na delo v dosego sijajnih uspehov. (Govorniku sledijo burni živio klici in živahno odobravanje).

Pri odhodu predsednika trg. in obrt. zbornice g. J. Kušarja se mu v imenu odbora za udeležbo opetovano zahvali g. Ferdo Kersnik, za kar se g. J. Kušar izraža, da bode deloval v prosepah društva.

Občnemu zboru došel je od bratskega društva iz Zagreba sledeči brzojav: „Slov. trgovsko društvo „Merkur“.

„Želeči vašoj današnjoj glavnoj skupstini najbolji uspeh srdačno Vas pozdravljamo! Hrvatsko trgovačko društvo „Merkur“. Alexander, podpredsjednik, Kossar, tajnik.

Navdušenost je zavladala za tem do vrhunca, ko so udeleženci razveseljenim srcem zapeli „Lepa naša domovina“ na kar je predsednik zaključil dnevni red občnega zbora, vabeč na složno delovanje v prid novega društva.

Opomba: Vsi gg. trgovci in trg. nastavljenici, kateri so se dosedaj prijavili pisмено ali na pristopni polji se smatrajo kot člani in prejmejo v kratkem pristopnice. Ostali pa se vabijo, da se oklenejo prepotrebne in za trg. stalež velovaležnega društva z nujno oglašitvijo po dopisnicah na „Slovensko trgovsko društvo „Merkur““ v Ljubljani. A. Ž.

Občinski svet ljubljanski.

V Ljubljani, 5. februvarja.

(Konec.)

Po poročilu obč. svet. Žužeka se je ugodilo prizivu Andreja Šarabona glede naprave oken v njegovem poslopju in se je sklenilo napraviti pri obločnih odprtinah mosta cesarja Franca Jožefa okraske iz betona, kar bo veljalo 1200 K, in ne iz kovine, kakor se je začetkoma nameravalo, in kar bi tudi dosti več veljalo.

Isti poročevalec je poročal tudi glede okrašenja čela novega mostu cesarja Franca Jožefa. Novi načrt nasvetuje napravo stebrov. Odešek je mnenja, da bi ti stebri ne bili primerni, in je vsled tega sklenil predlagati obč. svetu, naj naroči magistratu, da preskrbi nove načrte.

Obč. svet. dr. Stare je zastopal stališče, da je treba pri tem mostu posebno zdaj štediti, češ, da se je moralo doslej vedno dodajati k prvotno dovoljenim stroškom, in je predlagal: Na čelu mosta naj se stebri opuste in naj se napravijo kandelabri, a kandelabri, ki so projektirani sredi mostu, naj se opuste.

Župan Hribar je opozarjal, da bo most, ki se zida na mnoge prošnje prebivalcev, monumentalen in veliko lepši, kakor frančiškanski most. Treba je torej, da se mostu njegov monumentalni značaj ne pokazi. Za čelo mostu nasvetovani stebri niso preveliki in tudi niso nepotrebni. Znani arhitekti in inženjerji v Ljubljani so se izrekli, da bi bil greh, če bi se ti stebri opustili. Na vsak način bo treba storiti kaj ličnega. Dr. Stare je trdil, da se mora za most dodajati. V očigled temu, da bo znana brezvestna žurnalistika ta Staretov izrek gotovo izkoristila za ščuvanje zoper obč. svet, se mora ta stvar pojasniti. Danes se je dovolilo 1200 K za okraske mostu. A ta svota se ni „dodala“, zakaj okraske so bili že iz vsega začetka projektirani, in sicer taki, ki bi bili dosti več veljali, kakor danes sklenjeni. Za most se je res moralo dodati, to pa le vsled večjega dela pri fundamentih. Nihče ni mogel naprej vedeti, kako bo s fundamenti. Sploh se pri zgradbah večkrat zgodi, da se vsled fundameta stroški zvišajo. (Klic: Pri vladni palači!) Očitalo se nam bo, je rekel župan, zakaj nismo tal prej pregledali. Kolikor se je sploh dalo, se je to vestno zgodilo. Na podlagi te preiskave tal, ki je imela ugoden uspeh, in na podlagi skušenj pri družih zgradbah na Ljubljancinem obrežju se je začela stavba. Šele potem se je pri delu izkazalo, da tla niso ugodna. Pomisliti je pa, da bi tudi za železen most treba bilo zidane podlage in da bi nastale prav tiste težave, kakor sedaj, tudi če bi se napravil železen most. Kar se je več izdalo, se je zgodilo valed okolnosti, katerih ni mogel nihče naprej vedeti. Doslej bo za most treba 179 000 K. K temu pridejo še betonske stene, ki bodo veljale 4600 K in stroški za okraske, za čelo mostu in za kandelabre. Ves most bo veljal kaci 190 000 K, prej še kaj manj, dočim se je prvotno računalo, da bo veljal most celih 200 000 K. Kar je torej znana brezvestna žurnalistika pisala o večjih stroških in doplačil, je tendencijozno in neresnično, ker most še toliko ne bo veljal, kakor se je iz začetka mislilo. Sedaj so vse težave premagane. Največja težava je nastala vsled tega, ker je obč. svet oddal dobavo pilotov domači firmi, hoteč domačine podpirati. Ta domača firma je ponudila pilote po nižji ceni, kakor zunanja, a na zadnje sploh ni mogla pilotov dati, in tudi ne za tisto ceno, za katero jih je ponudila. V sredo 6. t. m. se začne na levem bregu zidati temelj za mostno čelo, most pa se bo zanesljivo mogel otvoriti dne 18. avgusta.

Obč. svet. Šubic je dejal, da je dr. Stare zastopal tendenco, s katero se ni sprijazniti. Princip dr. Stareta je, da ni treba nobenega okraska. Še na vasi imajo čut za okrašenje na pr. cerkva, pri nas pa se zdi dr. Staretu škoda vsake kronce v tak namen. Čudim se, da se dr. Stare sam tega ne drži. Pri svoji hiši je skrbel za okras. (Obč. svet. dr. Stare: Jaz imam denar, občina ga pa nima!) To vendar ne gre, da bi se pri monumentalni zgradbi za skoraj 200 000 kron vlekli radi 1000 ali 1200 kron.

Obč. svet. dr. Stare je sastopal mnenje, da se zaključki novega mostu lahko napravijo ceneje, in da monumentalnost

zgradbe ne bo na škodi, če se stebri opuste. Dela naj se lepo, a ne čez finančne razmere mestne občine.

Obč. svet. dr. Požar je nasvetoval, naj se najprej postavijo šablone mostov, da bo možno presoditi, ali kaže napraviti stebre ali ne.

Poroč. Žužek je opozarjal, da so bili okraske v odprtinah mostu, za katere se je danes dovolilo 1200 K, že prvotno v načrtih, in da so bili že tedaj odobreni. Stebri bi bili velikanski in bi bilo vse skazeno, zlasti ker so hiše preblizu mostu.

Obč. svet. je odklonil oba predloga dr. Stareta in sprejel poročevalcev predlog.

Po nasvetu istega poročevalca je obč. svet vzel na znanje odločbo deželne vlade, s katero se je ugodilo pritožbi M. Laudana glede parcelacije nekđaj Koslerjevega vrta. Občinski svet se proti vladni odločbi ne bo pritožil.

Končno je podžupan dr. vit. Bleiweis poročal o sodelovanju ljubljanskih zdravnikov pri rešilni postaji. Ker sodelujejo zdravniki pri rešilni postaji brezplačno, kar se vendar od njih ne more zahtevati, se je sklenilo, dovoliti prispevka letnih 200 K za Löschnerjevo ustanovo, namenjeno udovam in sirotam zdravnikov na Kranjskem.

S tem je bil dnevni red rešen in je župan zaključil sejo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 7. februvarja.

— Strah jih je. Sklep občinskega sveta, tožiti „Slovenca“, je urednike tega častivrednega glasila silno prestrašil. Mesto poročila o tej seji občinskega sveta je priobčil dolgo opravičevanje svojega postopanja in se skuša na vse možne načine oprati. „Slovenecem“ bi seveda ugajalo, da bi oni smeli natolcevat, sramotiti kolikor bi se jim zljubilo in kogar bi hoteli, njih žrtve pa naj bi morale to mirno prenašati. Toda vsaka stvar ima neko mejo. „Slovenčev“ zasramovanje obč. sveta, mestnega magistrata, volilnih komisij in zlasti župana Hribarja je bilo tako nečuvno, da je vse ljubljansko občinstvo z radostjo pozdravilo sklep obč. sveta, naj se kato-liške obrekovalce „Slovenčevega“ uredništva postavi pred sodišče. „Slovenčev“ opravičevanje kaže, da so si bili ti žalostni časniki popolnoma svesti hudobnosti in krivičnosti svojih natolcevaj, kaže, da so vedoma in namenoma lagali in obrekovali, ker so mislili, da se jim ne pride do živega, ker so menili, da so svoje napade in zasramovanja spravili v taki obliki na dan, da jim ne bo možno na prste stopiti. V tem oziru so se pa zmotili, in ker so to zdaj sprevideli, se jim tresejo hlačice!

— Nov infamen napad ljubljanskih narodnih dam. „Slovenec“ je zadnje čase, odkar se je Koblar preselil v Kranj, prevzel posel „slovenske smetišnice“ ter se pri vsaki priliki zaletava v najodličnejše slovenske dame, ki pa imajo za narodna in dobrodela društva več zaslug kot vsi uredniki „Slovenca“ in „Dihurja“ skupaj. Nedavno se je ustanovilo v Ljubljani žensko telovadno društvo. Telovadba je obligaten predmet na vseh višjih ženskih učiliščih, in telovadni ženski klubi so nekaj navadnega po drugih večjih mestih. Dame se telovadijo same, a živ krst ne bi mogel videti pri tej telovadbi niti sence nedostojnosti, in naj bi si bil nedolžen kot sv. Alojzij. V ljubljanskem telovadnem društvu so zbrane naše najodličnejše, narodno najdelavnejše gospe in gospe, in vendar jih je napadel „Slovenec“ v svoji 29. številki 5 t. m. na najgrši način. Blatec „društvo liberalnih mamio in „frajlo“ — piše neka čenča iz Novega mesta o „novodobni podlosti in sprijenosti, koja tira in žene tisoče družin v ječo in verige nasladnosti, sprijenežnega okužnega življenja!“ Ali ni to višek nečuvne infamije? In dalje piše „Slovenec“ doslovno takole: „Za sedaj in v najprvi vrsti se mi smili ubogi Bleiweis v Ljubljani. Da, res, usmiljenje imam z Vami, gospod doktor, lepo reč si bodete na glavo nakopali. Vsaj imate vendar že več ko preveč opravka na Studencu, še več seveda v Ljubljani, kaj boste vendar sedaj počeli, ako bode iz tega „telovadnega društva“ res kaj kruha. Trd bo, trd, in grozno kisel in grenak za Vas, gospod doktor, to Vam že kar naprej povem. Jaz sicer nisem zdravnik, a ko sem bral pravila teh modernih amazonk, vailila se mi je nehote v glavo poz-

tivna, jasna diagnoza o stanju teh bolnic: „Zmešalo se jim je“. Da, zmešalo, grozno zmešalo, kakor se le more zmešati ženskam a la dr. Tavčarjevi in njenemu dvoru. Ubogi Ivan, tudi tebe obžalujem, prav pristočno obžalujem! Daleč si že prišel, in kakor si pred kratkim pisaril in šušmaril o nekem „izgubljenem Bogu“, tako sedaj lahko sedež k pisalni mizi in pišeš „o izgubljeni ženi“. In ne bo dolgo, ko se boš, moj dragi dični Ivanek, tudi ti izgubil. A do tedaj, in dokler ti v kratkem ne povem še kaj dičnega o telovadskem društvu, kateremu te jaz, brez skrbi, da bi me ti zatožil, kar samolastno ustanovitelja, kličem ti: Bodi mi zdrav, Ivan, in tvoja Ivanovna!“ Temu podlemu napadu časti splošno velespoštovane gospe dr. Tavčarjeve pač ni treba dostavljati nobenega komentarja. Z ljudmi, ki padajo v svoji nizki strasti tako daleč, da jim ni sveto že prav nič več, s takimi podleci pač ni možno več polemizirati. Bič bi bil jedino pravi odgovor. Ali uredništvo „Slovenca“ vidi, da narodno ženstvo napadov take vrste ne bo prenašalo več, zato pa se je radi teh inzultov že vložila tožba.

— Tužna nam majka. Ves svet ve, kaj pomeni v popisni poli za ljudsko štetje navedba o občevalnem jeziku. Dejstva, žalostna dejstva prihajajo, da državna uprava po občevalnem jeziku šteje število pripadnikov posameznim narodnostim, da torej občevalni jezik pomeni narodnost. Celo ubogi železničarji v nemških pokrajinah, in revni rudarji na Gornjem Štajerskem so se tega zavedali in so vzlic vsemu pritisku zahtevali, da se slovenščina vpiše kot njih občevalni jezik. V Trstu so se rojaki in mej njim taki, ki niso v ugodnih razmerah, kakor levi borili za to, da se je vpisal slovenski občevalni jezik. In v tem istem Trstu se je našel visok dostojanstvenik hrvatskega rodu in o katerem se je mislilo, da je odločno hrvatskega mišljenja, ki je očitno zatajil svojo narodnost. V popisno poljo je dal vpisati: materni jezik hrvaščina — občevalni jezik laščina. In ta visoki dostojanstvenik hrvatskega rodu, in nekdanji hrvatskega mišljenja je — tržaški škof Andrej Šterk!

— Biskup Strossmayer — „Sokol“. Škof Josip Juraj Strossmayer je pristopil kot član-ustanovnik k „Hrvatskemu Sokolu“ in je plačal 400 kron. Razume se, da je v „Hrvatskem Sokolu“ tudi več drugih duhovnikov. Kako vse drugače pa je pri nas, kjer je sedanji škof dr. Anton Mahnič „Sokola“ obsojal z najgršimi potikanji!

— Slovensko gledališče. Prihodnjo nedeljo, dne 10. t. m., bodeta dve predstavi v deželnem gledališču. Pri popoldanski ljudski predstavi ob znižanih cenah ob polu 3. uri igrala se bo tretjkrat v sezoni izvrstno zabavna gluma „Charleyeva teta“, zvečer točno ob 7. uri pa prvič v sezoni priljubljena gluma „Urban Debeluhar“ z gospodom Verovškom v naslovnih ulogih. — Prva predstava Wagnerjeve opere „Lohengrin“ vršila se bo v torek, dne 12. t. m., zakasnela se je radi tega, ker se nekateri mlajši člani zbora niso pravočasno zborovskih partij naučili. Jutri odpade predstava, ker intendantca „Dramatičnega društva“ iz ozirov na občinstvo in ugled slovenskega gledališča ne mara nepovoljno pripravljenih predstav uprizarjati, na drugi strani pa tudi ne manjvrednih nadomestilnih predstav v abonirane urivati in s tem občinstvo disgustirati.

— Narodna čitalnica v Ljubljani priredi v soboto, dne 9. t. m. v veliki dvorani „Narodnega doma“ svoj drugi društveni plesni venček. Začetek točno ob polu 9. uri zvečer.

— „Slavčeva“ maskarada. Slikarije in prospekti za „Veliki plesni korzo“ so do delani ter se uprav krasno reprezentirajo. Izvršil jih je zopet domač slikar. S postavljanjem posameznih delov v dvorani se je tudi že pričelo. Sodeč po prijavljenih skupinah in posameznih maskah, pri katerih mnogih pa se je morala obljubiti tajnost, bode letošnja maskarada v maskovnem oziru gotovo nadkrilila prejšnje, tako po številu kakor po elegantnosti. Ker dohajajo odboru še vedno oglasila za vabila, dasi se jih je razposlalo do 1800 in se je pri vsej pazljivosti vendar nekatere prezlo, prosi odbor vse dotične blagohotne oprostivne. Ukrenilo se je, da bode nemaskovanim vstop tudi brez izkaza vabila mogoč. Maske pa imajo vstop le proti izkazu vabila na dotično

ime, valed česar naj se blagovoljivo pravočasno preakrbeti z vatopnicami. Višjih dostojanstvenikov odbor tudi letos ni osebno vabil, kakor to opuščajo iz večine i druga društva. Vabila društvom vposlana veljajo tudi za posamezne člene. Ukrenilo se je, da bodo cene postrežbi navadne ter vidno prilepljene, istotako bodo vsi spodnji prostori gostom na razpolago. Za „krokarje“ bode le nekoliko korakov od plesišča na levo celo noč odprta kavarna pri „Cvarjarju“. Muzikalični gigerli pa so brzojavili, da pokažejo višek svoje umetnosti po končanem kursu na koncertu v gostilni pri „belem volku“ pod vodstvom slavnega „Gugergligerlijona“.

— Kurat Knížek na Vrabcih je postal v zadnjem času jako podjeten. O njegovem ljubakanju v cerkvi in zunaj cerkve se je na tem mestu že govorilo. Sedaj se pa na drug način trudi, da bi se o njem govorilo. Povodom ljudskega popisa prišel je ponoči skrivnostno-sladko ginjen domov, napadel župana in komisarja, ki sta v župnišču poslovala, s psokami, in se jima tudi dejanjski grozil. Mlatil je v pijanosti s polenom okolo sebe, in sumi se, da je imel tudi revolver v roki, kajti preganjal je „ravbarje in lumpe“, t. j. komisarja in župana prav tako, kakor je tekkel za cerkvnikom okolo cerkve z revolverjem, na kar se je cerkvenik seveda svoji častni službi odpovedal. Od takrat opravlja njegovo službo farovška kuharica. Valed tega dogodka tožil je župan kurata radi žaljenja časti, katera pravda se je končala s poravnavo, s katero se Knížek podvrže sramoti, da bo občinski sluga v nedeljo pri deseti maši s javnim oklicem županu primerno zadoščenje dal. Tudi komisar poiskal si je izvensodno zadoščenja, cerkvenik je pa tudi nastopil pot tožbe. Vsak pastir uživa več spoštovanja, kakor ta kurat mej župljani, in ako bodo vse prošnje pri škofijstvu za premestitev zastoj, zgodilo se bo prav kmalu, da bodo možje Knížeka in njegovo opravilo s kuharico vred s farovža na gmajno vrgli in farovž zaprli. Tako se vsaj splošno govori. To bo zares najkrajša rešitev.

— Kamniška suševod. Piše se nam iz Kamnika: Vedno smo čakali, kdaj da se spravi naš pravicoljubni „Slovenec“ in njegova za občni blagor preuneta garda tudi j edenkrat nad našo slavno kamniško občinsko zastopstvo, sosebno, ko Vam, ubogi Ljubljancanje, peró sedaj tako korenito Vašega župana!? Ubogi Hribar! Kaj si moraš dati vse na hrbet nalagati. Kaj so vsi slavni defraudantje in goljufi proti tebi? Prave ničle! No, pa saj bo govorilo sodišče! Pri nas, ko je po modrem klerikalnem vodstvu občina s večnimi dolgovi obremenjena blagajna prazna, naš slavni Fischerjev vodovod vedno brez vode, naša mestna hranilnica še vedno mrtvo dete — je to vse dobro in gotovo vse-skrbnemu klerikalstvu všeč vsaj tem latincem gotovo tudi velja „qui tacet consentire videtur“. Tebi pa katoliško obrekovana in od „Slovenčevih“ hijen do kosti obrana inteligenca potožimo, da nam blaženi naši pobožni mestni očetje nakladajo le doklade, katere slastno požira in srka naš vedno slavno suhi vodovod, katerega so tako uzorno zgradili naši klerikalni talmi-omikanci. Davkoplačevalci pa si moramo iskati sedaj že več tednov vode iz umazane Mljinščice, ali si kopati na lastne stroške vodnjake — tako osernejejo ravno klerikalci meščanstvo. Vsacega lojalnega meščana mora zaboleti srce, ako gre mimo slavnega suševoda in prečita v kamen vsekane besede. Tako malomarno in slabo izvrši in popravlja se naprava vitalne važnosti, katera je danes ljudem le v posmeh in zabavljanje! Ti pa pravicoljubni „Slovenec“ pridi vendar j edenkrat v Kamnik in pomeidi pred svojim pragom smetišče, ker drugače se bode navalilo toliko te nesnage, da se Ti tukajšnji somišljeniki v nji vstope. — Žejni Lazar.

— Za plesni venček Rakovskih samcev postalo je toliko večje zanimanje, ker je namenjen čisti dohodek za Prešernov spomenik. Pričakovati je tedaj lepe udeležbe in prijetne zabave.

— Društvo prostovoljnih ognjegascev v Trebnjem priredi v nedeljo dne 10. februarja t. l. v prostorih gostilne pri Tomišču v društveno korist plesni venček. Začetek točno ob 7. uri zvečer.

— Uboj. V Kranju je bil v ponedeljek zvečer neki mladenič zaboden v srce tako, da je na mestu umrl.

— V dvorani blejskega doma bo v nedeljo dne 10. februarja veselica „Bralnega društva“ na Bledu z jako raznovrstnim vsprepom. Začetek veselice ob 7. uri zvečer.

— Narodna čitalnica v Gornjem gradu priredi dne 9. februarja v gostilni g. Mikuša zabavni večer s petjem, tamburanjem, drmatično predstavo in plesom. Začetek ob pol 8. uri zvečer.

— Kmetijska zadruga v Št. Ilju p. Velenje (Štajersko) prideluje že čez pol leta prav fino surovo maslo. Ker pa še dovolj stalnih odjemalcev nima, priporočamo isto toplo, da se odjemalci zglašé. Podpirajmo naša slovenska podjetja, posebno ubozega kmeta!

— Jugoslovanski klub „Slovenske Besede“ na Danaju (I. Bräunerstrasse 7) prireja domačo pustno zabavo v soboto 9. februarja.

— Izseljevanje v Ameriko. Znani agent Silvio Nodari iz Vidma, — na čigar sleparsko počenje smo nešteto krat opozarjali, dasi nam je Nodari sam in po raznih odvetnikih ravnotolikrat grozil s tožbami, — se nahaja zdaj že dlje časa v preiskovalnem zaporu v Gorici in bo obravnava pokazala, kako mnogo ubogih kmetijskih ljudi je ta človek ociganil. Zdaj je goriško sodišče zankazalo prijeti tudi uslužbenca bivšega Nodarijevega 34letnega Rajka Vidmarja, rojenega v Kamnju na Goriškem in pristojnega v Idrijo. Če smo prav poučeni, se nahaja Vidmar v Genovi.

— Popadljiv pes. Na Hauptmanci je pes posestnika Josipa Bokava napadel delavko Marijo Zalaznikovo in jej raztrgal krila.

— Jerebice je prodajal po mestu delavec Anton Jenko iz Savelj. Prodal je bil jedno v kazinski restavraciji. Stražnik je Jenkota prijel in odpeljal v zapor.

— Z loncem je napadla zasebnica A. K. mesarico A. B. iz Hradeckega vasi in jo ranila na glavi ter jo polila z vodo.

— Okradena natakaričica. Mariji Šarkovi, natakaričici na Starem trgu št. 18, je neznan tat pokradel iz spalne sobe tri krila in kos blaga.

* Dedščina po kraljici Viktoriji znaša vrednost 1200 milijonov frankov. Letnih dohodkov je imela 75 milijonov frankov. Ko je prišla na prestol, je prevzela jeden milijon 250.000 frankov dolga. Viktorija je bila sila skopa in je dala prodajati pridelke s svojih posestev na trgu.

* Kaj ga je izdalo? Pred brnskimi porotnim sodiščem je bil te dni lovski tat kmet Franc Pavliček obsojen na smrt na vislicah, ker je ustrelil in oropal nekega gozdnarja. Zanimivo je, kako je preiskava našla morilca. Pavliček je rabil kot zamašek svoje puške papir, in sicer kos šolskega zvezka svojega sina. Ta papir, oziroma pisava sina je izdala morilca.

* Zastrupljena družina. Iz Dabrave na Ogrskem poročajo: V zadnjem času se je pojavilo v okolici Dabrave strašno mnogo volkov. Županstvo je sklenilo volkove pomoriti s tem, da jim nastavi s strihninom zastrupljeno meso. Župan je kupil mesa in strihnina ter je s podžupanom potresal posamezne kose s strupom. Za se pa je del podžupan velik kos na stran. Pomotoma pa ga je župan tudi potresel s strihninom, ne da bi bil to povedal podžupanu. Zategadelj pa je dal podžupan zastrupljeno meso ženi, da ga je spekla. V nedeljo opoldne so to pečenko jedli podžupan, žena in dva otroka. Ko pa je prišel župan zvečer k podžupanu na poset, je našel vsa družino mrtvo.

* Beda v Apuliji je velikanska. Nad 100.000 delavcev je brez zaslužka. Radi slabe letine, velikih davkov itd. je Apulija, ki je bila včasih najbogatejša pokrajina, tako beraška, da zahtevajo poslanci od vlade 200.000 lir podpore, da se ustanove ljudske kuhinje.

* Posledice vojne na Kitajskem. Iz Pekina poročajo „Laffan Bureau“: V pokrajinah Šansi in Šensi vlada strašna lakota. Dve tretjini prebivalstva je brez zadostnih živil in brez sredstev. Princ Čing je izjavil američanskemu zastopniku, da bodo prebivalci prisiljeni, živiti se s človeškimi mesom in prodati žene in otroke.

Književnost

— Mladinska knjižnica. II. zvezek. Na rakovo nogo. Povest. Spisal Ivo

Trošt. V Ljubljani. Založil L. Schwentner 1901. To lepo povest, ki obsega ves zvezek, t. j. 75 str., je nagradil česko-slovenski spolek v Pragi. Slovenska mladinska literatura je jako uboga, zato se moramo Schwentnerjeve „Mladinske knjižnice“ odkritosrčno veseliti. Ali z našim veseljem ni založniku prav nič pomagano; treba ga je z mnogimi naročili podpirati ter storiti potom agitacije vse, da se „Mladinska knjižnica“ razširi v vse slovenske šole in v vse slovenske družine. Dolžnost učiteljev, njih društev in okrajnih šolskih svetov je, da naročajo te lične, velekusne in zanimive zvezke v čim največjem številu! Cena zvezku je 80 h., po pošti 90 h.

Telefonska in brzojavna poročila.

Kamnik 7. februarja. K ustanovitvi hrvatsko-slovenskega kluba kličejo: Dva svetla sada staše — u jedan plamen sjat! Živel Slovenec in Hrvat!

Kamniški naprednjaki.

Celje 7. februarja. Živela slovensko-hrvatska vzajemnost, živeli poslanci hrvatsko-slovenskega kluba, proč z žindro, ki proglašča Celje za fremdes Gebiet. Narodni volilci.

Celje 7. februarja. Prosimo naša poslanca viteza Berksa in dekana Žičkarja, naj vstopita v hrvatsko-slovenski klub.

Okoličanski volilci.

Maribor 7. februarja. Čast in priznanje poslancema Robiču in Ploju.

Bivši nasprotniki njiju kandidatur.

Brežice 7. februarja. Volilci iz breškega okraja odločno grajajo postopanje poslancev viteza Berksa in Žičkarja, če sta se res vrgla tako naglo v naročje kranjskim klerikalcem, ker s tem netita pri nas razpor, ob enem pa prezirata voljo svojih volilcev.

Vipava 7. februarja. Eksmisionar Ferjančič v Gočah je bil sinoči aretiran, in direktno od večerje odpeljan v zapor.

Dunaj 7. februarja. V poslanski zbornici je danes tako živahno gibanje, kakor v dnevih najvažnejših parlamentarnih bitk. Vzrok temu je vprašanje, kdo postane prezident poslanske zbornice. Težave so tako velike, da se že čuje mnenje, da se volitev predsednika odstavi z dnevnega reda jutrišnje seje. Nemške stranke igrajo v tej zadevi prvo violino, dočim se o slovenskih strankah, oziroma o jednotnem postopanju taistih nič ne čuje. Nemške stranke so sklenile, da prevzemo predsedstvo samo s pogojem, če se ustanovi urad za prevajanje nenemških predlogov, govorov in interpelacij. Nemške stranke so celo mislile, da pridobe za ta predlog pri slovenskih strankah podporo.

Dunaj 7. februarja. Češki klub je volil poseben adresni odsek, v katerem so Kaizl, Žaček in Fořt. Nemci bodo jutri poskusili preprečiti debato o adresnem predlogu, a Čehi bodo ta poskus onemogočili.

Dunaj 7. februarja. Poljski klub ima danes ob treh popoldne sejo, da sklepa glede volitve prezidija. Poljaki se največ zavzemajo zato, naj se voli prejšnje predsedstvo, vendar izjavljajo, da bojnega kandidata ne bodo nobenega podpirali, to se pravi, da se tudi za Fuchsa ne bodo potegovali, če ostane levica na svojem, Fuchsu sovražnem stališču.

Dunaj 7. februarja. Nemški radikalci so se izrekli, da bodo glasovali samo za tistega prezidenta, ki se zaveže, da ne bo dopuščal nenemških govorov in bo odklanjal nenemške predloge, interpelacije in peticije.

Budimpešta 7. februarja. Pri včerajšnji volitvi y Maros-Vasarhelyju je prišlo do velikih izgredov. 4 osebe so bile ustreljene, 6 je smrtnoranjnih, mnogo je lahoranjanjih.

Sofija 7. februarja. Pri volitvah v narodne sobranje se je vnel velikanski boj. Za 167 mandatov se poteguje nad 800 kandidatov.

London 7. februarja. Buri so razdri 53 kilometrov dolg del železnice v Delagoa-zaliv.

Ustna voda Dentol

z novim antiseptikom.

15 kapljic na kozarec vode. Cena 1 K.

Dobiva se pri (18-10)

zobozdravniku dr. E. Frlanu.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 804,2 m. Srednji srčni tlak 750,0 mm.

Februar	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempera-tura v °C	Vetrovi	Nebo	Visina v m
6.	9. zvečer	729,8	0,2	sl. sever	megla	33
7.	7. jutraj	734,4	-1,6	sl. jzhod	megla	33
7.	2. popol.	734,8	0,8	brezvetr.	sneg	33

Srednja večerajšnja temperatura 1,4°, nor-male: -1,1°.

Dunajska borza

dne 7. februarja 1900.

Skupni državni dolg v notah	98,45
Skupni državni dolg v srebru	98,35
Avstrijska zlata renta	117,85
Avstrijska krona renta 4%	98,15
Ogrska zlata renta 4%	117,90
Ogrska krona renta 4%	98,10
Avstro-ogrski bančne delnice	1685,-
Kreditne delnice	667,-
London vista	240,62 1/2
Nemški državni bankovci za 100 mark	117,50
20 mark	23,50
20 frankov	19,13
Italijanski bankovci	90,30
C. kr. cekini	11,31

Ljubljanska kreditna banka

Laibacher Creditbank

v Špitalskih ulicah št. 2

menjalnica v pritličju

sprejema vloge na hranilne knji-žice ter iste obrestuje po 4% od dne vloge do dne dviga.

2% rentni davek od teh hranilnih vlog plača banka sama.

Ljubljanska kreditna banka

izplača tudi večje svote brez od-povedi. (11-31)

Zunanjim vlagateljem

so na željo poštno hranilnične položnice na razpolago v svrhu poštnine proste vpošiljatve zneskov.

Ove stanovanji

jedno s 3 sobami, predsobo ter pritikli-nami, drugo s 4 sobami, predsobo ter pritiklinami se za 1. maj oddasta, in sicer prvo na Rimski cesti št. 6, drugo v Gradišću št. 17.

Več pri Ivanu Lininger-ju. (281-2)

Lepa maska za dame

proda se (290)

Gospodske ulice št. 4, I. nstr., desno.

Zahtevajte le pristni Cvekov „brinovec“.

(286-1)

Št. 3304 Stavišča na prodaj. (252-3)

Vsled sklepa občinskega sveta z dne 22. t. m. bode

v ponedeljek, dne 11. februarja 1901

ob 10. dopoldne mestna občina ljubljanska deset svojih v Ljubljani, med Dunajsko cesto ter med Dalmatinovimi, Cigaletovimi in Sodnijskimi ulicami ležečih stavišč potom javne dražbe prodala.

Dražba se prične ob navedeni uri v mestni dvorani (Mestni trg št. 1) in se bodo stavišča izklicala s ceno 20 K za štirjaški meter.

Kdor se bode udeleževal dražbe, položiti bo moral pred pričetkom iste 1000 K vadija v roke dražbenega voditelja.

Razdelitveni načrt stavišč zamore se ob navadnih uradnih urah ogledati pri ma-gistratnem gospodarskem uradu, kjer se izvedo tudi natančni pogoji dražbe.

Mestni magistrat v Ljubljani

dne 28. januarja 1901.

Punca pa taka!

Ona pa mu osle kaže,
Ker prismojknjen se ji zdi.

(250-4)

Jemu treba se privadiť, S prva sicer težko gre.

Stanovanje

z dvema ali tremi sobami išče za majev termin stranka brez otrok.

Ponudbe sprejema upravništvo „Slov. Naroda“.

(276-3)

Dobro ohranjen (292-1)

biljard

proda se po nizki ceni.

Poljanska cesta št. 6, spodaj desno.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. februarja 1901. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Ansee, Solnograd; čez Klein-Reifing v Steyr, v Linc; čez Am-stetten na Dunaj. — Ob 7. uri 5 m s jutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, Inomost; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj. — Ob 4. uri 6 m popoludne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifing v Steyr, Linc, Budejevica, Plzen Marijine vare, Heb, Franzove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 10. uri po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste. — Proga v Novo mesto in Kočevje. Ob 7. uri 17 m jutraj osonni vlak v Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje. — Ob 1. uri 5 m popoludne osonni vlak v Novo mesto, Straža-Toplice, Kočevje. — Ob 6. uri 55 m zvečer osonni vlak v Novo mesto, Kočevje. — Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m s jutraj osonni vlak v Dunaja čez Am-stetten, Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plzna, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha, Bre-genca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, St. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri 23 m popoludne osonni vlak v Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osonni vlak v Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Proga iz No-vega mesta in Kočevja. Ob 8. uri in 44 m s jutraj osonni vlak iz Novega mesta in Kočevja. — Ob 2. uri 32 m popoludne osonni vlak iz Straže-Toplice, Novega mesta in Kočevja. — Ob 8. uri 48 m zvečer osonni vlak iz Straže-Toplice, Novega mesta, Kočevja. — Ohod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m s jutraj, ob 2. uri 5 m popo-ludne, ob 6. uri 50 m zvečer. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zvečer, ob 11. uri 6 m dopoldne, ob 6. uri 10 m s jutraj.

Vabilo

na

plesno veselico

katera se bode vršila

v soboto, dne 9. februarja t. l.

v gostilni Ludovika Černe-ta

v Trnovem

(Drelsetova hiša), Konjušne ulice šte. 2.

Zacetek ob 7. uri. Vstop prost.

K obilni udeležbi vabi z velespoštovanjem

Ana Schiller. (291-1)

Stanovanje

na vogalu Kongresnega trga in Ve-govih ulic, ležeče v I. nadstropju in obstoječe iz 5 sob mej temi jedna balkonska, s pritliklino, se odda s 1. majem t. l. (260-4)

Natančneje se izve pri hišniku, Kongresni trg št. 12, ali pa v pisarni učit. zakupa, Dunajska cesta št. 31.

Dve prodajalniški lokaliteti

1 lokal je opremljen za krojaško konfekcijo,

1 lokal pa za špecertjo ali sploh za vsako trgovino,

na dobrem prostoru se po ceni takoj dasta v najem.

Istotam se oddajo tudi lepe (272-2)

velike kleti in transito-skladišča.

Več se izve v upravništvu „Slov. Nar.“.

(12-30)

Hajd' na beli vrh planine,
Kjer solca žarek sneg topi!
Tu gor' mi vsaka bol premine,
Vesolja srce prekipi,
In vriskam, da od skal odmeva:

„Pozdravljena, prelepa zemlja!
Pozdravljen, krog sneženih glav!
Napijam Vam, kar najbolj pravo
Za grlo, tek in za prebavo
Očeta Klauerja „Triglav“!“

Vabile

k

plesnemu venčku

kateri se priredi

v soboto, dne 9. februarja 1901

v gostilni

„pri kranjskem biseru“

Slomšekove ulice šte. 25.

Zabetek ob 8. uri. Vstopnina prosta.

K obilnemu obisku uljudno vabi s spoštovanjem

Ivanka Kavčič. (289-1)

Lepo veliko posestvo

pri glavni cesti v Spodnji Šiški št. 20 pri „Kankrtu“, 10 minut od Ljubljane, v najbolj priljubljenem kraju ljubljanskih meščanov, v katerem je že čez 40 let prav dobro obiskana krčma, je na prodaj z vsem inventarjem za 800 oseb za primerne ceno 32.000 kron. 20.000 kron more na hiši vknjiženih ostati.

Inventar je v najboljšem stanu. Promet vsako leto: piva 230 hektolitrov, vina 120 hektolitrov, kar se lahko izkaže.

1. poslopje: Hiša, obstoji iz 5 sob, 3 kletij itd.

2. poslopje: salon za 500 oseb, v katerem sta 2 veliki peči, in zdaj vedno prirejajo društva velike veselice.

3. poslopje: lep salon za 180 oseb, zraven lep senčnat vrt za 400 oseb, veliko dvorišče in izvrsten vodnjak.

Ignacij Kozjek

hišni posestnik in krčmar.

(186-3)

Pristne ruske

Peterburške Galoš

(2289-15)

se dobivajo po stalnih cenah pri tvrdkah:

J. S. Benedikt, K. Karinger, H. Kenda, Ant. Krisper, V. Petričić, K. Recknagel, Fr. Szantner, F. M. Schmitt.